

Op een oude fiets

Column *van een beginnende vogelaar*

Snel, pak je fiets! Voor de beginnende, leergierige, zich-altijd-ontwikkellende vogelaar is de lente een toptijd. Veel vogels maken zich op voor hun eerste broedsel. En dat doen ze op hun mooist. In felle kleuren zingen de mannetjes om de gunst van de dames. Daarbij halen ze de meest vreemde toeren uit. Baltsvluchten, dwaze dansjes, hitsige hupjes. Alles voor het nageslacht.

De vogels zijn in het voorjaar zo druk met elkaar dat ze geen oog hebben voor de vogelaar, die rustig de verreijkijker scherpstelt. Daar komt bij dat er amper al blad aan de bomen zit. Zo zie je nog eens wat. Tenminste, als je niet continu door je kijker koekeloert. Hoor je iets? Zoek de vogel eerst met het blote oog. Opgeven is geen optie. Gevonden? Dan pak je de kijker en stel je scherp.

Je leert het meest van andere, meer ervaren vogelaars. Ga dus bij voorkeur in een groepje. Dat kun je zelf organiseren, of je gaat mee met een excursie. Tijdens mijn eerste vogelexcursie door het Amsterdamse Bos leerde ik op mijn oude stadsfiets een rondje dat ik nog steeds

vaak fiets. Direct bij in de ingang aan de Amstelveenseweg houd je rechts aan, zodat je boven de bosbaan langsfiets. Langs rietlandjes en open water kom je bij een vogelkijkplateau aan je rechterhand. Vervolg je weg en je rijdt aan het eind van de Bosbaan tegen wat oeverlandjes op, die met loopbruggen verbonden zijn. Een mooi afgelegen plekje, dát vinden vogels fijn. Vandaar fiets je naar de geitenboerderij en het Schinkelbos. Zo kom je in verschillende biotopen en zie je veel verschillende soorten.

Welke kijker je als beginner gebruikt, is niet zo belangrijk. Pak wat je in de kast hebt liggen of kunt lenen. Het is nu lastig met corona, maar vraag als je op pad bent andere vogelaars of je hun kijker mag proberen. Zo kom je erachter wat jij de fijnste kijker vindt. Wil je 8x of met 10x vergroting? Met 32 of 42 mm lenzen? Bij gespecialiseerde winkels kun je verschillende modellen proberen, bijvoorbeeld bij Vogelbescherming in Zeist.

Die februari-ochtend in het Amsterdamse Bos zag ik mijn eerste Koperwieken, Goudhaantjes, Sijsjes en Staartmezen. Er vlogen Grote Bonte Spechten over en er cirkelden vijf 'Zweedse' Buizerds op trek boven ons hoofd. We hebben in totaal zo'n 35 soorten gezien. De cursusleider had nog zo'n 15 andere soorten gehoord. Sindsdien weet ik dat vogelen niet alleen vogels kijken is, maar ook vogels luisteren. En schaamde ik me nog meer voor mijn oude piepende fiets. Die had de hele ochtend als een groep Goudhaantjes geklonken. Telkens als we stopten om ze te zoeken, waren ze stil.

Groenling